

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De dialectica - Cod. Ettenheim-Münster 363

[S.l.], [17. Jahrh.]

Annotationes in dialecticam

[urn:nbn:de:bsz:31-133483](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-133483)

97
Annotationes in Aristotela
Anno 57. Heidelberg.

De proprio e differentia

Est eadem summa distinctio inter differentia & propria
passionem, seu proprium, quod neutiquam Genij iungatur
in definiendo. Nam unius Speciei essentia est, differentia vero
plurium, ut videre ad hominem solum pertinere, rationale est
essentia celestibus animalibus tribuere philosophi.

Proprium quarto modo acceptum, significat naturaliter quaedam apti-
tudinem ad aliquid, quae immutabiliter propria passioni rationis. Illa
quae aliquam Speciem esseque, utque naturaliter, immutabiliter ad
ipsa intrinseca rei substantia effertur, et exarsumque subie-
ctum, naturaliter praedit, quaedam propositio seu aptitudo, ad
completa per rationem disciplinam.

De substantia

Substantia est se habet utrorum omnium adiacentium, quae non possunt
absque, propter quodlibet, nisi quod in se habet, alia accidentia
sed quod sunt. hinc restat, ut absque non possunt, propterea dicitur
sunt quae non, et

De definitio

formalis definitio non demonstrat sed demonstrat
expressa sunt etiam quae definitives, mixtae, mixtae & formae
males, inquam sunt feminas, non indigent demonstratione
non possunt etiam, inquam materialis autem possunt. Quia
eius loco materialis, forma loco differentia ponitur,

De divisione

Quae est generis in species per differentias deductio
aliis sub diachora. Ita quae ad quatuor, sed
quid ad substantiam referatur,

Differentia

Differentia non re, non imaginatio separari a sub-
iecto potest, ut ratio in hoc nihil sit pars fieri in
quodam modo, et prima forma huius.

Differunt quae dicuntur a propriabilibus.

Ita quod in definitio non exprimitur propriabilis
sed tamen subintelligitur, praedicata vero expressa
ponuntur, ut videtur in habitibus.

Sunt substantia, qualitates, quantitates, & dicitur abstracta
 quia ex se ut sola posita, intelligi aliquid potest, contra
 hanc, sunt in re relativa, quia non sunt dicitur hanc
 intelligi

Discretio inter Artem
 & Methodum

Artes cognitionis & confessionis proprias, et ad exitum
 vite vultu copiosa & creta, sed in hac copia
 & inartibus infinitis, via certa & brevis
 & qd. cupiditas non ingredi oportet, q. Simplex
 & aperta, & directa, hanc vocant Methodum & dida-
 scalicum, q. ad docendum quasi instrumentum quoddam

De dialektice
 vocabulis

Logica est communis vocabulorum, dialektice artium &
 scientiarum, tu dialektice est effector, demonstratrix,
 oratrix artificiosa & subtilis

Quare est Ars?

omnia docenda, per se probata

probat^r q^d Ars sit

Ars est q^{uod} exercit^{is} principis certas regulas
efficit Sed talis est dialectica, vnde ars so^lo^{rum} C

Cōtra,

Oīes artes versat^r in certo aliq^{uo} genere
Sed dialectica id nō facit, ergo nō est ars
Minor probatur, nā dialectica versat^r in omⁿi
genere, q^{uod} tradit facultas q^{uod} certa Method^{us} d^{icitur}
tractat^r reliquas artes. Materia omⁿis v^{er}
oī^{um} q^{uod} q^{uod}visio,

— nō est fine dialecti

Quia etiam in incerta materia versat^r
quia de oī^{um} eorum ordin^e materiae
disputat.

differt a p^{ri}ncipia philosophia

quia verissimūdo subiecta in dialectica
in Metaphisica veritas est subiecta est

Causa efficiens dialecticis

Potissimū ipsa natura. Ant^{equam} Aristote^{lis}
xpit^{us}q^{ue}, vnde dialectica quā S^{er}u^{us} q^{uod}
Aribuere, tandem Aristoteles in Act^u redig^{it}
bet tria officia Gal^{en} d^{icitur} vnde d^{icitur}

officia dicitur quodam in se habita vocantur
Quidam non est ars, a materia officio et sine probare
intendunt.

A finem

finis debet esse certus artium, sed in dialectica non est certus
ergo non est ars, probatur nam finis illius est et veritas
simplicitas, sed qui ea veritas non sunt abque illa si
non, ergo adhuc non est ars.

Respondeo

Quod duplex sit vis finis propinquus quo semper
assequitur, remotus autem non semper. Similiter in
medicina, Ab officio

Ars est earum rerum quae sciuntur, sed dialectica non est
earum quae soluntur, ergo minima ars est
Absoluta veritas non in arte traditur, sed verisimilitudo
ergo in dialectica traditur, ut quod verum est eductum.

A proprio et vi

Quia in scientia posita, non ad opinionem accedunt
partem, sed dialectica est opinio, ergo non est scientia
non ad finem certum alligata, et probatur.

Videat Maior

Scientia est certa, opinio incerta, ergo
non scientia sed opinio.

Responsio

Scientia duplici modo sumitur, significando
pro demonstratione & opinione & dubitatione
opinionaria est, aliquando vulgariter. Et tunc notitia
tantum sicut disputatio de his, qui in opinione
passim sunt, sed necessario concluditur.

A contrario

Artem opus est non virtute quod efficit, sed differentia
virtutis ea quae efficit, ergo non est ars.

Respondetur

Virtus quodammodo sed non proprie, sed per accidens
falsa in absurda refutatur, sed si quis aliter
virtute, ac virtutis virtutis gratia, falsum propro
mitur, quae non ex ipsa materia discutitur,
sed propter eum in quo disputatur.

tres sunt pro diversis
ergo non duo

scilicet, inactionis & iudicationis, sed ille tres
epheoditur sub illis duabus, & non suis duabus

Cognitio est actio, cognitio veritatis est per se
arguitur, dialectice enim quod sit quasi modus
actus et cognitio.

Quod sit simplex duplex et duplex variabile sit
aliquando quod simpliciter variabile et propositio sit
ut subiecto predicato.

De predicabilibus

predicabilia sunt vocis communes que de pluribus nominibus predicantur
quorum sunt quinque

contra quatuor tantum

predicabile est quod de pluribus nominibus predicari potest, sed accidit
non nominato predicari, ergo accidit non est predicabile.

probat

Accidit admittit in sensum et remissionem, ut aliter
in passivo. Aliter in Nominativo, ergo accidit non nominatur
responsu

Minor distinguitur, quod ad individua attinet,
diversimode predicatur, sed que ad idem abstracta,
sunt eadem ratio, sunt ergo per se distincta

obicitur à quibusdā. quatenus ad generā
et species, rediunt individualium, quod
quibusdā nō potest p̄dicari. Vnde autē
de vna autē dicitur. sed de pluribus, arguitur
et autē autē ad p̄dicabilia ponitur,
ideo fit. q̄ nō vniuersalia intelligit
nisi p̄p̄ habuerit cognitionē singu-
larium,

Edolphy. lib 2. cap. 7

Cū quing qd res sit, nō definitiōnē,
sed q̄ ordinis res sit p̄dicimus,

In mundiis individualium

Cōtra nō ē. q̄a nullū individualium pot
definiri, sed mundiis definit, ergo nō individual.

Respon.

Definitur ut species remotissima potētia, sit
sol. Mercurij et solis species nō potētia
nō actū, defectu materię ē in materia, potētia
et plures mundi. Si deq̄ solis et

proprissimè species infimè iudicij magis
genera. genus suat individuum in modis
quod aut genus definit. de pluribus specie diff.
rètibz. de his q̄ in modis d̄ differat dicit
remotissime igit differètibz dicuntur.

Contra nō sūt dicit
sūma genera.

Quia supponit genus. Ens. Responde
nomē qd̄ cōmuniat. sed nō natura
q̄ duarū om̄i requirunt.

De differētia

Qua nō sūt signa. submissivè ut
elationē. ut qd̄ magis d̄ minus
dicitur. sicut accidit facit. propriū dicitur
alicuj rei uno modo quōvis accidit
varis. propriū autē hic intelligitur
quarta modo. q̄ vero proprie
distinguitur.

vsus p̄ dicitur

Ad definiendū vicia, q̄a velut
grady viciū
deinde ad diuisiōnē, q̄nā aliquādo
Species in accidētia & cōtra diuisiōnē,
tertio q̄ propositiōes necessaria q̄m̄q̄
sp̄ndunt, ut attribūtū
viciū

Predicatio alia vsitata alia
in vsitata & figurata,
In vsitata, ut cūm dico terra, Leo ē,
" homo iustus scit,
vsitata cū ordo viciū seruat

Differētia predicabilia &
predicamēta ut sup̄,
Predicamēta sū exempla generū &
speciez, q̄tērea predicamēta, in viciū
solū latēt, sed exprimūt, q̄d p̄dica-
bilia solū latēt, ut virtū & habitū,
isī qualitas exprimit, ut autē predicabilia
ad dūm in viciū & yōm̄q̄

De predicamentis

Quo sunt predicamenta, non est deesse,
negandum est, propter specificitatem numerorum
dictum, possunt autem ad hoc referri, accedens, in
multis modis dicitur

verba sunt,

Ad substantiam et definitionem aij, ut possunt
definire substantiam, et accedens, in omni alia
definitione, genus est sumendum in predicamento
in quo est definitio, Nam ex his et predicamentis
sanctum ex primum summum definitionis,

De substantia,

Quod potest definiri substantia in se primum
genus, predicamenta quod definiri non possunt in se
sunt prima, genera, nec aliquid generis possunt
proprio, propterea quod quicquid definitur genere
quodam simplici seu generis ut generandum,
Respondet vero hoc, sed hoc aliquid modo
consequari et desinit posse, vera defectus
faciamus.

Aliud

Materia et forma prima ponuntur in predicamento
natura substantia, sic simplicia corpora, ut

stemata. sicut Caeli. Metasta, deo autem,
spiritus, ymportantia quing. vox in pro 2
positio habet. yoboth. talis in lo. q. q.
deus igitur deus in y. d. i. a. m. e. t. o. p. o. s. i. t.
in d. i. v. i. t. e. d. e. u. s. e. m. i. s. e. r. i. t. o. r. s. q. u. i. a. u. t. p. r. o.
c. l. u. s. e. r. u. s. r. e. s. p. e. x. e. r. u. t. M. a. r. i. s. t. r. a. r. a. m. p. h. i.
t. u. d. i. n. e. o. i. g. s. e. d. n. i. h. i. l. n. i. p. o. d. i. s. t. e.

De quantitate,

Punctum proprium non ponitur in y. d. i. a. m. e. t. o.,
quia quantitas diuisibilis est, sed punctum
Minime. v. g. o. n. o. e. q. u. a. n. t. i. t. a. s.

Oratio respectu ad finem quantitates est si
responsum syllabas literasq. e. in quantitate quantitate

De loco

Locus eatem ad quantitates quatuor intervallu
Locus exigit, ut si querat. an logis abis
a nobis Luna,

Eatem ad ubi. quatenus aliam h. re
significat, ut si querat. an h. y. r. u. d. i. c. i. o.
Hyeme sunt in Italia?

Locus, ut corpus in coniuncta quantitate ponitur

Duplici & simplici & coniuncti

Cum multiplex rei ratio quæritur ad quantitates
referunt ut referantur, respectu autem proportionum
ad aliqd ponitur

Tempus

Etiãsi numerus tantum ut separatus & copulatus
in presentibus & futuris, ut ^{est} via se per se
necessitas unitatis. Sed tempus nunc, numerus est.
Et hoc per dies sunt quæritur, ut tempus
in coniuncta quantitate ponitur.

Quædam in quantitate dicitur & in se habent
dicitur respectu primo ipse sit, ut partes
aliis sunt, deinde ut partes tertio ut
partes se coniungunt.

Proprietates

Proprietates quantitates, ut dicitur possit,

2^a ut æquale & inæquale sit. Tertio
nec remissionem nec intensiorem admittit.

Licet una res maior altera sit. Tamen
in non in quantitate ponitur. Sed adferunt
tamen in ratione relationis signat.

De Quasitate

Habitus est affectio dispositio sive affectio
cogitatio. Brevis est habitus in arte & oratione.

Secunda autem species posita naturalis, id est natura
in ea.

Tertia differt a prima sive in affectu.

Quarta, figura est in ynamendis, ut
in instrumentis arithmetice, Mathematicis,

forma in Animalis & animalibus.

De Relatione

Dux sunt partes relationis, fundamentum, a quo
oritur, terminus ad quem ut in quo de
sunt, fundamentum loco generis, terminus
loco differentie ponitur, unde inveniuntur
fundamenta ex reliquis predicamentis, ex deinde
terminis.

Definitio relationis Aristotelis & Platonis differunt,
quia Platonis plures continent, de magis
absoluta, quam Aristotelis.

Aliud de Relatione

Quædam relationa, scdm diu magis absoluta,
 Scdm esse propria sunt, omne relationum,
 habet suum. Antistropheon. v. correlatiuum,
 licet non semp exesse, ac in præstib. tantu
 effigere, offer, ut gratia q̄ habet utraq̄
 Significationis,

Terminis remanet, interdum fundamto manet
 aliquando utrimq̄, ut fundam. ut in baptismo
 reaty abut, commissoria ut fundamto manet.

Gloria qua sperant eterna, aliquando actiuè aliqua
 do passiuè, sumitur, cu dicit omnes carer q̄ gloria
 deo actiuè dicit o. omnes carer ut affectu, q̄ debet
 rer deum glorificare

Quis aut dicit, Magna q̄ gloria deo, qua
 glorificat deo apud nos, et passiuè
 Relatiōis duplis

Reales q̄ à natura, deinde rationis q̄ cogitatio
 instituta, ex voluntate q̄ cupio q̄ vivor ut q̄ sūl q̄ sūl,

virtus Dicitur

Improprie relatiua. Item Gloria in
excelsis deo in q̄ p̄dicato sic p̄t̄
nō in relatiōe. Contra Gloria ē virtus
sed virtus ē in quāsitate v̄o ē gloria
ē quāsitus. Respondendu. gloria non ē
virtus. sed effectus virtutis. tāquā fundam̄
mētū. quā angelus ascribitur deo. Termini
v̄o aut illa approbatio facta p̄ angelos.

Lex ē potentia honesta. de morib. v̄o
ē in quāsitate. Lex aut ē talis doctri
na. v̄o in quāsitate. quando lex tāquā
sēntētia q̄dā nō lata. sed scripta in quali
tate. quando maiorū vim habet est in
relatiōe.

Par et dispar alio magis alio dicitur p̄t̄io
solū in quāsitate. p̄t̄ nō. sed relatiua q̄ nō
semper eoraria sōnt. Nā duplo nihil gratius
ē.

De Motu

Motus aut tractat̄ in actiōe q̄ motiōe

actione rō. Nemo dubitat, hinc, & specius
motu ad actionem referri, q̄ ut aliquando
ad substantiā aliquando nō, & nado ad
substantiā rō ipsam substantiā. Pignat,
quādo a relatione & mentione signat, ad
actionem referunt,

De Substantia

Sola autē substantia, intueri & videri possunt,
propterea, dicitur specius gloriūqz ad substantiā
Attentio & corruptio,

De situ & vbi

Naturalis locus in quo p̄dicimeto, si
pro Affertio in qualitate, si autē dicitur
mōtūqz gloriū, ad vbi referunt, t̄
sussio cūbatio, alia verbalia p̄lato ad rō
latione rotūp̄, sed rōqz ad situ referri
debet,

Sūm ne sex posteriora p̄dicimeta realiter
distingta à relatione, non, sed possunt sub
hac p̄hendī, ergo nō sūt. Sūmā q̄mā

Glōria in
se p̄tū
ia & hinc
ty & d glō
vō nō
qua funde
des. p̄m
cta p̄m
vbi
ta lō dōt
ex hāqz
ta in qual
vbi
vbi
relata q̄
vbi
ga actione

quia qd sub alio, nō ē summum,
Responde. q. facilius possunt deverbis
sunt distincta, et tantum propter perspic
citatē maiore distinguuntur,

Actio et passio

sunt relativa verba, ad q. et verbalia
referri debet oia.

Contra

doctrina, et frigus talia sunt verbalia,
sed ad passionem referunt, tunc non ad
verbalia hinc pertinent, verum non oia, sed va
tati q. re. Inchoata et nō dū pfecta signi
fiant, ut destinatio et frigiditas.

Ocrea

In q. p. dicitur in nullo, verum tunc
artificium nō in nullo ponitur p. dicitur,
ē. in acquisitione. q. nō ad materiam
in sub. p. dicitur ē. et ad formam in quo
liato. cū vero habitus sui substantia
signat significat, tunc habitus p. dicitur nō ē.

De pōssidētiā

Cūm autē pōssidētiā ambigūz vocabulor
explātiōes, quē pōssidētiā explāri
nō pōssūt, nec in pōssidētiā pōnī, Mutus
nō generalitē in nullo collocat pōssidētiā, sed
si certā significatiōe constitūtā, pōtēst deinde cō
pōndi. Sicut cōtra generalitē in nullo pōtēst
Si enim pro uerbo, in qualitate ponitur Si
pro sidere, in substantia sumitur,

Differētia cōtraria et primatiā,

Cōtraria sūt, mediata, et immediata,
Mediata autē gēnerā a primatiā differēt,
Somp. nō uersē ē unū inter primatiā, in
esse subiecto, sed in gēneris nō ē uersē,
Cōtraria autē, immediata, quid unū dicitur
nō utitur pōssidētiā, sed in primatiā. et
Egritudo et sanitas,

Inter cōtraria et relata,

Differētia,

Relata sū quorū vis ab altero pendet,
et producit, ut quod sermō est hōi a,
dno. Contraria autē nō su natura sū,
ut alterū in altero pendeat, C

Relatiua et priuatiua
differentia,

Relatiua recipiunt, priuatiua non,
nec etiā opponunt, ut relatiua, tam
priuatiua nota ad recipiendā rem quā
inest, priuatiua sūm dicitur de his quā
talem vim habet sūm potētiā, relatiua
quā tūc potētiā.

Contraria et Contradictoria

Contraria nō possunt simul vera nec
falsa ē. Semp n. in illis inest nega-
tio aut affirmatio, in contradictoriis nō,
et priuatiua opponunt, contraria vero nō,

De propositionibz,

Plato philosophus non est, sed animal non est non
Mortalis. Affirmativa in infinita, ratio. in
ga tum demum negativa propositio, cum
particula negandi verbo coniungitur. ante
verbum ut, predicatum ponitur, ut anima non
est mortalis.

Negatio in post verbum, non est negatio.

Quia vero ante verbum, cum vice

etiam modo sunt negationes, in universalibus

et particularibus.

In universalibus negandi particula in signo
vincitur, ut nullus homo est immortalis.

In particularibus et universalibus,

signo proponitur particula negandi
vel verbo, ut non omnes homines
sunt dactyli.

Vera et falsa propositio non idem?

quod negativa et affirmativa, nam negati-
va potest esse vera, et affirmativa

Materia propositivis e natura propria
q oratione declarari potest, declarari e
triplex, necessaria contingens, impossibilis
Contra

Contrarioz eadem e disciplina, Negada
consequencia, tametsi sit necessaria impossi-
bilis, Sape tamen tam obscura, ut non
nisi oratione explicet, non potest intelligi,

Necessaria e q sumit ex predicabilibz
genere, differentia, specie, e proprio.

Accidentia constitutere, accidere propositioni
vera e, e contra.

omnino enim qd e, fuit eo ipso qd e,
e qd fuit, e qd fuerit, illa necessaria sunt
e qd fuerit. Aliud

Quae mutari non possunt, necesse e ita ee
sed pterita mutari non possunt, tunc
sunt necessaria,

Distingueda e amphibologia, in necessariu
 fu. in q̄ vere necessariu no mutari possunt
 perpetuo sunt, ut ho e Animal. deinde cu
 p̄sens e p̄teritu necessariu, sed in ipsa
 re no e semp necessariu, sed q̄ditu
 tantu.

De Modalibz

Modus e nota rei, et materie, Modus e
 materia differu. Materia semper e,
 Modus vero non, Contra Masi su modj,
 ut Virgiliu doctissim poctaz, qui fu non
 plures qua quatuor assignantur, qui hi
 tantu mutari gung oppositor, sed adiectiva,
 no mutar, sed tantu notatiore

Veritates, p̄terea debet fieri cu ipis e modo
 differu impossibili e gung, ut ens, possibile
 no e ta late vocutu, na possibile solu,
 impossibili ḡ opponitur, sed contingens,

nō solū pōssibili, sed etiā necessario,

oppositio

quæ est pugna affirmatiōis & negatiōis,
quæ oppositiō trā, cōtra quālibet
sūt, oppositiō tēquā verū à falso distin-
guūt, sed in subalternis, verū à falso
distinguit, ergo est oppositiō, ut sic hō
est animal, ergo quidā hō est animal, hic
verū à falso distinguitur, quoniam autē
nō est tam expressa pugna, sepe autē nō
cōtingit materia procedit, sicut obser-
uātur in opponēdo, primo, ut eadem res in
vtrōq; p̄dicato, ut plato disputat, plato nō
disputat, 2° ut nescit res ambigua, ut
christiani sūt liberi, christiani nō sūt
liberi, 3° ut sint synonyma q̄ nō cōtra
quāntitati definiunt, ut animal ^{pr}rationale
animal nō rationale, nulla est enim
hęc pugna 4° ut fiat diversarū
cōparatiō sicut respectu, ut virgilio est

Optima poetarum & latinorum & vergilii res
 & optime poetarum vraya viva res
 Optima grecos fertur vergilio ut ne sit
 notatio diversorum temporum, ut loannus
 accessit & loannus non accessit
 ut, ne sit diversorum generum collatio per
 glideratio, in eadem re, ut sunt statia
 horis & mortalis & conquis. Substantia horis
 aut & immortalis id ad animam refertur
 ut, ut actum & potentia hinc in verabula
 ut vimum & calidum, uno & calidum, in
 corpo & calidum, extra corpo vero non, ut
 loannus videt loannus non videt,
 Aliter de potentia astra de actis, loannus
 enim exprobrat videt, cum dormit non videt
 Circo & consilium & non sunt, ad quod quing
 oppositionum refer ad contradictorias, singu
 laria in illis, ut sunt dubia, vity & trati
 tudo vity non & bratiudo, ad graditarias
 referto

Equipollētia
si duobus modis, ppositio &
pōpōsitione

Consecutio
Veramq. q. affirmādo & negādo ē
posita. tribus modis aut. scilicet
affirmatiōis. simpliciter aut. ppositio
aut. quasi negatiōis. q. ppositio
p se ferretur, negatiōis & nō sūt
veritates & omnia nō mala. s. oīa
aut. mortalia,

Simplex consecutio
sūt. ut virtus ē bona ergo nō mala.
virtus ē honesta ergo nō turpis
In ppositiōibz, sortatus ē honorādus. Corruptus
nō ē honorādus. Consecutio ē vobz
similiū & dissimiliū. ut papa ē impius
papa nō ē impius.

De Conuersione.

Simplex cōversio fit etiam affirmando
vbi propriū, vt species

In particularibus affirmando vt videtur
potest vrgo o ho.

Cōversio p accidētis

Locū in vniuersali affirmatiua, in q
p̄dicatū, latiq̄ v̄ subiecto, vt ois virtus
ē habitus, quidā habitus v̄ virtus,
Quare tūc locū habitus in vniuersali
affirmatiua causa v̄ hęc maxia, posita
causa speciei, ponitur v̄ gong, vt ho ho v̄
vrgo animal v̄.

Per cōt̄ra positionē

per contrapositionem, ut qui crediderit & baptizatus
fuerit, saluus erit, ergo qui saluus non est, non
credidit, non est beatus. Quod habet in vniuersi-
sali affirmatiua, ut deus virtus est habitus igitur
non virtus non est habitus, non est virtus. Et
hoc conuersio utilitate in syllogismo redun-
dantis. Vnde oritur hoc forma ex loco in
genere ad speciem, & gra. speciei ad gen-
erem, ut in genere remouetur & speciei, ut
omne aurum est utile, ergo quod non au-
rum non est utile.

De Analytici
Qua Methodu Arist. in hoc libro seruetur,
an, Dialectica, an Syntactica, an Analy-
tica, usq. in syllogismo Methodo
syntactico ordine compositio, nihilominus,
aut analytica inscripta, 7dq3 propterea facta,
qd cum resolutio difficilior compositione,

Ad q. resoluunt. retexi etia. Tuncq
coponere potest. no aut estra. hic aut
syllogismos oppositos. ad perfectos. reducere
docet. ratio huius quod analytica in simplici.

priora analytica
— pco. qd de syllogismis simpliciter. q. rationa
prioris demonstratio.

posteriora
so qd posita. conclusio necessaria. principia
invenire facta ia resolutione debeat. ex qua
talis conclusio inferat

simplex et universalis forma dicit. q. p. p. p. p.
amplitudine. in orbz potest exerceri.

Genera Argumentationum. q. tria. Contra.
Dico tantum. vel ordo. vel latius. et enumeratio
dico. soritus. alius vni alia p. p. p.

obseruatione

libro
XIV. au
Sicut
militum
q. p. p. p.
q. p. p. p.

In omni argumentatione. aut à communioribus.
ad Angustiora. ut à genere ad speciem.
aut contra. ab Angustioribus ad communiora
vra specie ad genus procedunt.
Si vero à generalioribus. tum syllogismus
sive seu ratiocinatio. & notitia
Enthymema. et trinitas. Sin aut ab
angustioribus. ad latiora sui progressio.
inductio vocatur. & notitia. exopta respicitur.
infort. at ad has formulas. reliqua
argumentationes omnes. accommodari possunt.
~~omnes~~ omnes syllogismus. omnes omnes syllo-
gismus. necesse est. respondere qd ad formam.
invertuntur. aut propter materiam. syllo-
gismus qd duplex. simplex & oppositus.
Syllogismus dividitur
Aut secundum formam. aut secundum materiam

autem sicut terminus, aut sicut per se
 Si sicut forma, aut categorica aut
 hypothetica &c. Si sicut materia, aut
 deinde spiritalis, aut diastolica aut sophistica
 Si sicut terminus, aut & communis aut
 singularis, si sicut per se sicut
 in se sicut in se, sicut in se sicut
 in se

Regula de termino
 Medij

Modum in figura prima maioris Aristoteles
 ad conclusionem affirmatam universalem sicut modum
 et modum, quia consequens subiecti, sicut modum
 per se, id est in prima figura videtur,

Ad conclusionem universalem universalem
 regantur in prima figura sicut modum in
 consequens subiecti & regantur per se sicut
 sicut aut consequens per se sicut & regantur
 sicut sicut, 3

Ad conclusionem particularem affirmative
in tertia figura, si modo antecedens
utriusq. s. subiecti & predicati.

Ad conclusionem particularem negatam
si modo antecedens subiecti & predicati
utriusq. ubique in omni figura,
consequens subiecti ut predicati. Si uterque
est latius & communius antecedens est minus
distinguitur repugnans quod negatur de alio,
In articulo appellacionis, eadem est ratio
predicati antecedentis & consequentis
antecedens, animal

Homo est substantia,

Regule de inuentione

Modij.

Medium in prima figura maioris seu
predicati, in conclusionibus affirmatiuis est antecedens,
in negatiuis, aut repugnans minoris seu

subiecti utiq; consequens.

Mediu in 2da figura consequens e maioris
in canones & barrosa. & repugnans minoris
minoris aut consequens in casare & festino &
maioris & p dicitur repugnans.

Mediu in tertia figura Maioris. in syllogismis
affirmatib; ut in daraptij. disamis & datisi
e ante cedens. in negatib; aut repugnans
Minoris semp antecedit.

Principia

Syllogismoze triplex Materialis ut termini
formalia ut figura & modus. Canonica sicut
regularia ut ~~reductio~~ reductio. q d duplex. e
Apo dictura. e offensiva. & resolutiva. s.
p impossibile.

de namre quatuor figurae?

Quia quatuor sunt genera conclusionum
ergo et quatuor figure texta, a, e, i, o.
Thomistis figura quinque imperfectos
prime figure modos.

prima figura excellentissima
ceteris, nam habet omnia genera conclusionum
reliqua vero minime. Omnes enim sunt et
tertia figure Modi, ostensum videtur
cum ad prima per Barroco et
bosardo per impossibile,
observabis

Omnes sunt et tertia figure possunt
per impossibile dicitur, ut
omnis homo est corpus animatum,
nullus lapis est corpus animatum,
ergo nullus homo est lapis,

De Medio Singulari

potest in ista media singulari esse
 ita, Contra no si pmissa sunt generalia
 res, sed ex particularibus nihil probatur, ergo
 nec syllogismus expositivus, cum pmissa
 singularia et conclusio sit,

Unganda sequentia, Medium e singulari in
 expositivo, sed ita ut subiecto exponatur, qd
 possit vniuersaliter esse, in altera p
 missa,

~~Ex~~ Expositivus syllogismus exponitur
 causa proposita, vnde quae a sensibus incipiunt
 sensus omnes sunt singularium, ergo et illa propositio
 a sensibus est principium sumis, ac ad
 intelligentiam tendit,

Expositivus e pterea in nulla figura,
 vnde aut expositivus, qd p eum
 ea q nobis nota sunt exponat ignota,

Vt C.

7ta ē formosus, et ē Mēdax vago
ē formosus mandax, non valen
t. n. fallacia à dicto scdm qd ad dictū
simpliciter formosus et corpū. Mēdax, aming
De Enthymemate

Definitio de enthymemate, q ab Arist,
posita. nō ē dialectica sed potius rhetorica,
nā rhetor ex signis iudicat. 993.
Item ē dialectiq, verū dialectiq magis
ex contrariis.

Quare una propositio in enthymemate
omittitur, qā aliquādo res notior ē
quā ut expositioe indigeat. Aliquādo
inferior quā ut additū possit.
Unde regula, si subiectū anteceditis
et conclusio fuerit idē, Maior omittit
debet. si p̄dicatū conclusioe idē fuerit,
Minor, ut cū dico petrus ē rationalis

particeps ergo petrus e ho hic dicit maia
aliud. Omne animal scitis ergo. I homo sciti
hic minor dicit.

Enthymemata posiu p ois duq figurat e
fieri. sed magis in pna q alio obq ystuntur.
Sed duq definitores Enthymematis. altera rhu-
torica. altera dialectica.

Differunt tota e signa. tota su argumenta
probabilia. I rati similia simia et signa
probabilia su, ex o plu

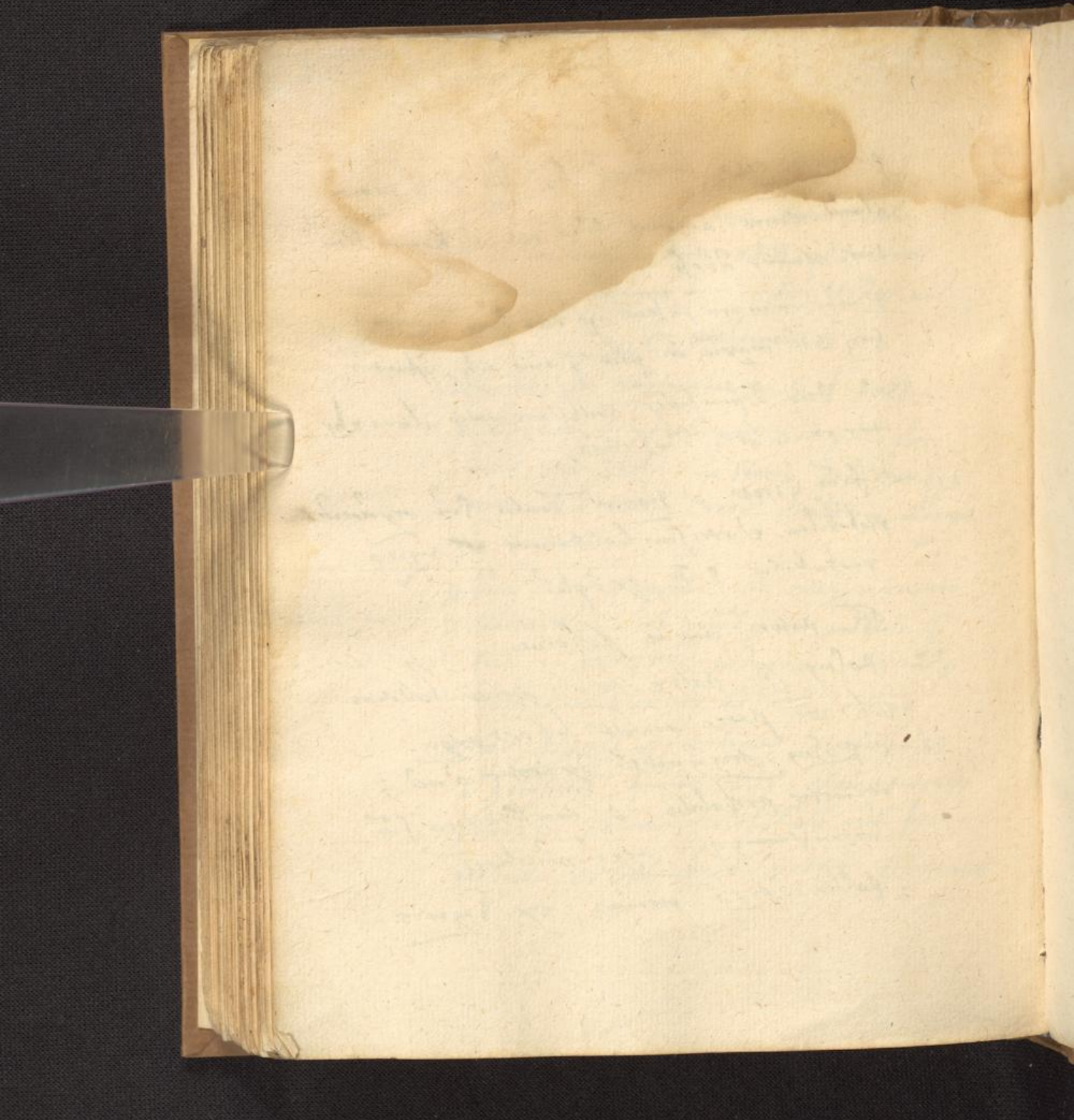
dis pater amat liberos

Rosig e pater ergo amat liberos

vel dis pater amat liberos ergo

e Rosig, argumentu ex istis dat =
innotis. probabile e constata neq su
similium q argumentatives.

pater ergo amat ex signis

116

Sunt autem firmæ argumentationes Enthymemata, quæ ex contrariis dicuntur non intermediis, ut Mendax est ergo amare non debemus dicitur autem ab indignitate quod cogitare significat.

Item in omni ratiocinatione debet esse tres terminus, sed inductio est argumentatio, ergo habet tres terminus, sed non simpliciter verum, quare sequitur. Nam ibi valet, quia vult esse ratio singularium, quæ est universalium, tu omni bona inductio debet esse singularia adhiberi, sed singularia sunt infinita ergo non possunt cogitari. Respondetur, Et si singularia numero sunt infinita, tamen affectio et proportio illorum videtur

generis nobis nota ē, & ga illa pro
 partibz sibi singularibz quoniam. & eius
 cognoscant, ergo & alia sibi ee tenduntur
 ubi pura particularia vbi vel sequi
 sint, inductio, intelligendi potestia non
 sit etia in exēplo, quando eade proportio,
 & similis ratio sequitur sequentia, quando
 dissimilis ratio non sequitur.

Sorites

De Sorite.

Sorites ē quoniam a specie ad genus
 transitio, ut tristitia ē virtus,
 virtus ē habitus, habitus ē qualitas
 ergo tristitia ē qualitas.

Aliquando a causis, hoc argumentatio
 vbi tradit, Aristoteles in antecedentibus
 in regula quando aliter dicitur ut
 subiecto propria y dicitur.

Itē d. Casarij. dicit autē seritas à
sorex qd ē cūmily hic in multitudine
grunse accūmūlat.
posuit in etiā fieri negatiui syllogi
sui in hac specie non. ralis ē ga
votis debet inuocari conferre adherere
sed in negatiui. in adherentes applicam
sed potij enūntant. ergo ex negatiuis in
fiū.

Quod dicit ex malis moribz bonū
legis scilicet sū. rē sūq. rā ut
per se. sūq. p. accidit scilicet sū,
sic etiā q. bonū bibi.

Nā ebrietas rē per se caritā ē
somnia ē, rā etiā per somnū ebriat.
at habet in se lūgides spiritū.

Quae Sortes & gradationis est differentia.

Ma in Sorte. Subiecti prima propositio, in conclusioe. Semp. repetitur.

Sed in gradatione, hoc nō fit. Sed est argumētationis, proprie ad Rhetores. pertinēt.

Dilemma.

Est argumētatio, quae argumētū diuidit in duas partes, distinguit a dis & dicitur pharus, qd utriusq; aduersariū capiat, costat autē plurimū ex his hypotheticis, seu conditionalis propositioe, ut Si timemus ut dicis, cur feruora tanta committis, Si non times cur summas amoris deos. Sūt autē optia dilectata q̄ ex contrariis sūt, ut si male uoluit sū uisitare, sin bene cur, nō peruectis?

phion sū uolatio.

Est argumentatio ad rhetores proprie
pertinens, in qua adversarius rationum
pro nobis favore dicitur, ut papiste dicitur
non legendos poetas, & oratores, & non
linguas grecam & hebraeam, ratio qd hec
refert, saepe ex variis linguarum interpreta-
tionibus sui ortu, ob hoc igitur nos dicitur
magis discendas, quo hereticorum argumeta
faciliter conuellerentur ac refutare possimus,
qui eisdem lignis aduntur, & c.

Enumeratio

Primo ad rhetoris spectat, qd consistit,
expositio, inferentia, & conclusio, negatione
& affirmatiue, saepe in causis contentio-
plurimum, ut iusticia nostra e ingesta rege,
fide tantu mo ex opibz saluamur &

De hypotheticis Syllo-
gismis

Quatuor quinq; sui partes, qda aut
tres primas, tunc ut antecedens, deinde
consequens, tertia conplexio sui copulatio
quarta, assumptio e' postremo conclusio.

Quo aut forma argumentationum, talium
tres conditionatis copulatio e'
disiunctiva.

In conditionalibus affirmatiue e' ne-
gatiue argumentum.

à genere

ad speciem e' gra. In copulatio
utraq; pars debet e' vera.

à toto

ad partem argumentum ibi, sed ne
gra. In disiunctiue altera pars
sua vera necesse e', ut aut propter
gra una trisitivam aut propter fidem.

Syllogismus.

Est materia triplex, demonstrativa,
dialctica & Sophistica.

Demonstrativa est sex generibus seu
partibus, quae sunt, vera, prima, non inter,
media, notoria, priora, & causa conclusivae

Verum & necessarium differunt, ut ante cadit
& consequens, dicitur ut necessarium verum,
sed non dicitur verum necessarium. Ut verum
est Caesaris esse Augustus, sed non necessa-
rium, dicitur fortunatus sunt beatus, Caesar
& fortunatus regis & beatus non sequitur necessarium,

quos plus demonstrativa,
tunc subiectum ut genus, dicitur proprium
vel affectio, & praedictio, principium aliud
vel aequale & medium.

De omni dicitur.

Est quod omni spectum tribuitur suis
velligi individui exceptione, ut dicitur omni
daly. Sicut color & perpetuo,

quod per se

Cum definitio videtur subiecto per se,
 ut omnis virtus est habitus. Differunt hec
 autem, innumerum. Nam quod omni tribuitur
 rei per se dicitur, sed quod per se non potest
 de omni. Ita etiam differunt per se dicitur
 et videtur saltem, ut antecedens et consequens,
 Omne enim quod per se dicitur, videtur saltem
 dici potest, sed non contra,

Quod est sine omni demonstratione
 dicitur totum et per se dicitur totum
 etiam, si quod re simpliciter ostendit
 causam, rem autem propria non indicat
 totum dicitur quod non indicat causam
 propria. et quod ob se sui res,
 Notantur sunt multa scilicet, quia
 ibi multi dicitur, causa non
 per se, sed per accidens.

vicinitas eadem radiorū in stellis
q̄ cōtēplex ordo demōstrationū sūm
demōstrat. triplex autē ab inferiori:
vbiq̄ ad sup̄iora tendit, aut ā sup̄ioribz
ad inferiora, aut aliquādo ad latera.
ut or̄s vity ē laudabilis, nam m̄
videm vffo m̄dō fieri, abisti-
ni d̄is. v/ q̄ ad sūb p̄tā f̄mā.
autē, o d̄r eorū d̄r sūb p̄tā b̄p̄
vff individua ferat. In q̄m m̄
aut v̄itō d̄m̄. Quibz figur
vis v̄m̄ aut in h̄m̄ d̄rby.
tertia figura v̄tim̄ quādo sūb p̄tā v̄r̄y
tēdit demōstratio, p̄tā ista. quādo
deorsū v̄r̄y tendit, p̄tā autē p̄cipū.
aliquādo ad latera. ut or̄s vity h̄m̄:
d̄abilis. De invētiōe.

Inventionis & excogitationis veris verarum
Cui alias locorum appellatur. quia tradu-
ratione de locis.

his argumentatio ponitur ex locis.

Quidam ponunt locos personarum & rerum,
non ob aliam causam. quia ut ostenduntur
vnde est simpliciter. Licet verum ad Rhetoricam
primam.

Quidam diuiserunt in artificiales &
in artificiales. & in istos & ab arte
remotos. hi ad Rhetoricam primam sunt in
in istos putarunt.

Quidam vero in internos & externos
ac medios. Aristoteles vero nullam ponit
diuisiōnem. simpliciter ipsos locos
agreditur. putat dialectico non appo-
tati distinctione. sed Rhetoricis
potius. Rodolphus in internos & externos
& medios ponit.

Stärkung alius problematicus,
ut genus differentia, Species proprius
& accidens, definitio.

Species ut per se determinata

non unguisitivus, ut coniugata

contraria, similia, alij dixerunt

definitionem genus ut in silfratio

Quidam 13 locos personarum enumerant

De locis dialectibus, de locutione
postrema de proprietate per.

Nulla est quae non possit referri
ad problematicos locos, ut genus
species proprius differentia &
accidens,

Quare ex utraque parte à definitione
requiritur, quoniam si aliam
definitionem tribuit, eadem est definitio
à definitione

quare hoc tenetur, quia definitio nulla
 dicitur, sed latet et arguitur. Definitio
 ut docet penitentiam. Exmissio non pecca-
 torum, ergo est verum ecclesiasticum. Et contra
 Virtus quod sit Summi boni, vult probare
 Virtus est habitus. Virtus est habitus ergo
 est virtus. non sequitur.

Sed virtus est habitus voluntatis quod bonum
 aut mali reddere, est enim actio
 bona. quod fit a perfectissima parte boni. et merito.

Quia unus Papa sit verus discipulus Christi,
 Episcopus est minister dei, qui annuntiat
 verbum dei et remissionem peccatorum,
 Ipse autem non annuntiat, ergo non est mi-
 nister.

Item definitio. Spes pro primum et accipit
 est differentia. loci. Sicut interij.

à genere
 sola arguuntur, rogatur, ut
 non est autis ergo non potest.

malis,
 propriis
 dicitur
 in subiecto
 ay emmunt
 de tunc
 dicitur pte
 lsi referij
 locus. No grom
 vna d
 definitio
 ia Si aliq
 de d definitio

Quare ja e latig specie, no. n. sequit
Quis e vero e passer, posito angustio:
re ponit eomunig, sed no contra,
quia gens no gsumit, in vna au altera
specie, si auferat eomunig e auferat an
gustig, posito au signo qd affirmatiue
ay dicitur. au fit vniuersali qd in
vniuersali. ponunt ors spes, ar us gra
in genere, vt nullu donu dny e vs
tuperadu. Arus suu dona dny vno
no vniuersalq arus, ab vniuersali
vrgo sine no valet, nisi negatiue

A specie

Affirmatiue, ho no e. vno vno ani
mal, no sequit. vna animal no ponit
Sub ho, no vadit ratio pris. qd e par
ticularis, ja particulari remoto remouit
e reliq idem

A differentia ad speciem

Max

Negativu ad Speciu à differentia argumētū
ut animalu nō ē ergo non animal.

Animatu ē ergo animal cōsequitur.
Quia animalu, plus sub se continet. In
differentiis in animalibus formis in utraque
parte arguitur, quia mutua ibi recipro
ratio. Atque non rationale ē ergo animal
ē. Sensibile ē. ergo animal ē. Sensibile
comprehendit sub se. animalu.

à proprio ad speciu.

In utraque parte. quia semper recurrit. ut videtur
ergo hō ē, sed videtur ergo hō ē hō
In hoc ergo patet ē affectu et plerumque
et cōsequitur ergo ē coloru boni affectu.
Maxima cui ad minus propriu. videtur quod
Speciu. propria natura dicitur ut invocetur
quia solum potest cognoscere. Sicutque in non
sunt tantu natura. ergo hō sicut in
Vocatur.

Max

legit
argu
Cetera
aut ab
aut p
affirma
dicitur
aut ut
dij
dij
negativ
e non
al no
is. q
lo rem
Specie

Velis me tu a bono amito petere
quod istare no pot. no. arguer
a sanctis petas quod istare no possis.

Definitionis a definitio
Species proprii. Accidens D. Affe-
rentia a toto

Placuit Romano populo. ut Cicerro
rediret. mag. & Senat. & vrb. by.
Negato toto. negat. q. libet. eiq. ptes.
sed simpliciter vrb. v. Domy no
est nego. nec parit. q. a descripto
toto. no solum descriptum. dno ptes.
remaneat aliquando aliq. partes. ut
Dix. no. v. nego. nec. min. possit
v. min. suff. descripta dico.
possit aut. toto. formari. ois. partes.
a toto ad ptes

Affirmatio. v. nouit. Dialectica
in hinc dicit. D. cogno. logici.

ergo tunc loquitur per Rodolpho Materiam
et formam ad totum universum, quia hoc intantum
in omni stella aut fixa aut planeta, quia placent
subinde, nec planeta quia aliquando regat
extra Zodiacum, id non facit planetarum ergo
non est stella, verum non est actio, actio. in sup
manu, verum vero non manu,

Coniugata.

Vocamus quae sub ~~duo~~ triu dormitibus
variae denominationum habent dicit aut
tripliciter, modo tamen, aut vero, aut non
aut sic simul. Sonus est sonus cuius non
tamen, quia qui dormit, non dicit dormitibus
sonus qui proprie ad dormitibus, verum est in eo
vero et sonus, et quod sonus non, non veritas
non dicitur, postremo modo et vero, et tristitia
habet, ergo. et triu, Aristoteles non tamen
curiosum in Rodolpho coniugata et casu
distinguit, Rodolphus ad adverbium respicit
casum, et Saporis est ergo Saporis ergo,

Marginal notes in a smaller, less legible script on the left side of the page, including fragments like "ergo", "stella", "planeta", "actio", "manu", "sonus", "dormitibus", "casu", "Saporis".

à conjugatis

Socrates patienter submissus ergo
fuit, patiens. Maxima autem tribuitur
concreti: eadem. et abstracta, in am-
buis aut non valet, cum habetur
Tactum sumimus. ut nullo fieri
verbi quod semper usque et crypte ergo
Nemo fuit bonus. Nemo in una actione,
sed in alia non, ab actione. et ad
Natum non valet, sicut David rapit
alterius uxorem suam conjugio. et rancore furis,
ergo fuit virum. Nemo unum fecerit,
non tamen plura, deinde flagitia commisit,
Nec valet si terminum utrobique diffini:
Litter accipiuntur, ut Sapientia et virtus ergo
ad sapere. verba ad actum referri debent.

Adiacens est propria rei passiva actus, a qua deno-
minatione habet, referuntur autem inquali-
tate, cum quantitate, ut humor in aqua,
est ipsa propriissima actus, ad adiacentibus ad
subiecta, adiacentibus concessis, subiectum
concedit necessum.

Ab adiacentibus ad actum. Ignis calidus &
 ergo calor facit, sed semper ad potentiam referri debet.
 Actus in se quod non per se, denominatione, sed
 quasi effectus adiacentium, ab actibus ergo ad sub-
 iectum, affirmatiuus & unquam arguuntur.
 Causa actus dicitur adiacens, ut Alexander
 Magnus dicitur velle binum, ergo non fieri
 ad pharisaeos, verba eius non audis, ergo non
 estis dicitur.
 Subiectum est propria res cuius est habitus adiacens
 vel ex quo actus proficitur, optima forma argu-
 untur, ab actu ad adiacens, subiectum enim
 positum, ponitur ergo effectus seu affectus, ut
 quia est ergo humida est, calida est huius
 res ergo ignis, non sicut non multa sunt
 calida, quae non ignis, dicitur ergo non
 afficit morbis. Sicut ergo non in oculo procedit
 non semper ab adiacentibus ad subiectum.

has res hūmida, ē. ergo aqua, ē. &
aer ē hūmida ē tamē aq̄ Aqua.

ad extremos Locos.

Prīg loco causarū ē. Sū autē causa
multiplicis. Causa absolutū & ad ca.
centro. Naturales causa q̄ agū suā
vi. Volūntaria q̄ possū suspēdi
Aliq̄ totales. aliq̄ partiales. accidēta.
riq̄. & ordinatē. propriūq̄ & remoto
Uniuersalis causa & particularis. Uniuers.
satis deg. q̄ suscipit omē naturā. &
partialis diabolus, aliq̄ antecedens.
& consequens.

Differū causa, & causa occasio, q̄ ē causa
magis p̄mīcipalis. S. causa, occasio q̄
habet p̄bet facultatē cupiditatūq̄. v. mox
& amor, vniq̄ nihil moderabit
fauēt. nō de veris causis intelligit

finis ē vsq̄ rei. finalis ē ipsa
intētio et intētio. ad finē & finē long
ab vtrī.

Nihil est sibi causa, si de fine in
 entibus non est simpliciter verum, sed multo
 magis sui causa, si autem de efficiente vero
 intelligatur, aut de voluntaria causa
 agitur, non est causa sui, sicut causa ex di-
 versitate est sui, si enim ab aliqua causa est ne-
 cessario est illa causa posterior.

Cuius theologia est ratio auctoris, sed legitur
 quod causa per accidens, quod dignior
 causa, cui dignior effectus.

Quia per se quinquem lapsu

Stelle non sunt compositae ex elementis
 vero non aliter vaporibus, sed compositae
 ex elementis per se habent saltem,

Simpliciter autem non,

Epax putrescentis est, ratio auctoris deo
 magis posita forma substantiali, nec ipsa
 ponitur, quia forma est ab soluti ratio

resata forma magis d' Spelero ve
arbor no' h'c' sine s'ic' d'c' v'ro' r'c'
& animal

nam res naturales, & voluntarie super
sunt propter aliquo finem, ut vinum
numis & panis, ut latifiat, & studio;
s'ozq' finis e, ut gloria dei prodeat per
illos, magis principalis finis, ut honeste
familiam ipsi educant quosq;
Regula propter unu' q'dq; quod d' tale
e, ipsu' magis tale, si de efficien'te
intelligas, multos paros errores, si
aut' de finali causa intelligas proce-
dit, ut propter unumq'dq; appetitum
aliud illud magis appetit, ut
maius maneat, ut parca dicitur,
ergo dicitur magis diligit,
Prima e' magis d' Sol in Capricorno

Differētia effectus ad effectus causa
refertur

Destinata ad finem causae

Quarta generatio simpliciter

Rodolphus tres locos suos, quos vocat, applicat
Long. tempus, comoxa.

Long alig naturalis, alig artificialis.

Long alig, plang, alig moritum.

Maxima, paupera nulla re esse finita

Imo certo loco, posita igitur tempore

et ponitur loco, re modo loco remota

et quod non in loco posita. Cetero

non erat ~~comoxa~~ qda. cyfor orisq.

posita aliqua re, transsi et ponitur

et tempus et contra comoxa et odal

phg. Relativa vocat.

Adiacentia. dicitur a Coniugis. in eo
qd adiacentia in eo ipsa latet.
Coniugia v. extrinsecus adiacentia.
Quia circumducuntur. v. duntaxat in
plura. v. arma. Coniugata. dicitur
v. duntaxat

a Coniugis

Affirmatio e. negatio arguit. v. pro
v. duntaxat. v. duntaxat. v. duntaxat.
v. duntaxat. v. duntaxat. v. duntaxat.
v. duntaxat. v. duntaxat. v. duntaxat.
v. duntaxat. v. duntaxat. v. duntaxat.
v. duntaxat. v. duntaxat. v. duntaxat.

Adiacentia sui accidentia externa,
q. probabitur in sui. duntaxat.
Dicitur. adiacentia accidentia adiuncta
Adiacentia separabilia, adiacentia,
inseparabilia. Non v. duntaxat.

Cicero in libro de officiis
e qua non videtur esse in
in ista re videtur

Similia decomparata differunt
sunt in confirmare duo debet
duo vni textu, ut si rex gallicus
poterit ceteris resistere tunc non potest
Regula in similitudine partem debet
esse in materia collata

Similitudo duas species habet, ut paradigma
quod plura corroborant, ut Herodes metum
Joanni quod se reverentia dicitur, tamen
persequi videtur, ergo in tempore
licet proloquitur, tunc tamen

Parabola est analogia et similitudo
ficta ut res unum duplex collatis

Contraria hanc spectant in discrimina

Reliqua quae in de solo
annotationum

Da bene merito in C. ca. fide merito
(pontif. appellat. in n. venerabilis
Schw. 5:

Gott ficht vundt richte Doms monatlich spricht.
Januarus Jr a Jano,

Quidius in Fastis
Me chaos antiqui (nam sum res prisca) vocabat
Aeria qua longi temporis acta cana
Lunary hic aer, atq. tria haec corpora restat
Igms aqua & tellus vng. aerius erat

